

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812203543
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812203543.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci navrhovateľky: E. L., C.. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom N.W. XXX/XX, XXX XX U. W. M., zast. JG.. Y. V., advokátom, E. U. W. M.L., Y.C.. Š. XXX, proti odporcovi: R. L., nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX/XX, U. W. M., o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, t a k t o

rozhodol:

Návrh na nariadenie predbežného opatrenia z a m i e t a.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd odporcovi uložil, aby nevstupoval do bytu č. 9. pozostávajúceho z troch izieb, kuchyne a príslušenstva, nachádzajúceho sa na 2. poschodí v bytovom dome číslo XXX/XX W. L. N. U. U. W. M. (ďalej len „predmetný byt“) a to až do právoplatnosti skončenia konania o vylúčenie odporcu z užívania predmetného bytu a navrhovateľke aby uložil povinnosť do 30 odo dňa doručenia tohto rozhodnutia podať na súde návrh na začatie konania o vylúčenie odporcu z užívania vyššie uvedeného bytu.

Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/75/2009-64 bolo jej manželstvo s odporcom rozvedené a rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/261/2010-34 súd zrušil ich právo spoločného nájmu predmetného bytu s tým, že ona ostáva výlučnou nájomníčkou bytu. Napriek uvedenému rozsudku a jej snahe zabezpečiť pre odporcu náhradné bývanie, odporca sa z bytu nechce vysťahovať a svojím správaním vyvoláva v nej a u detí strach a stres. Izoluje ich užívaním jednej miestnosti, čím im odopiera súkromie a oddych. Veľmi zle to vplyva hlavne na syna R., ktorý má vážne zdravotné problémy, pri ktorých potrebuje klud, ktorý však nemá kvôli správaniu odporcu. Celá vec sa vyhrotila tak, že dňa 19.9.2011 podala trestné oznámenie v súvislosti s podozrením zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, z ktorého je podozrivý odporca. Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 19.10.2011 bolo jej trestné oznámenie odmietnuté a proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť. Dňa 11.11.2011 bol syn R. L., nar. XX.X.XXXX psychologicky vyšetrený v Centre pedagogicko - psychologického poradenstva a prevencie Vranov nad Topľou a boli u neho zistené príznaky psychického týrania. Následne podaním zo dňa 14.11.2011 doplnila svoju sťažnosť proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia a prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou zo dňa 8.3.2012 sp. zn. 1Pn 376/11 vyhovel jej sťažnosti a uznesenie vyšetrovateľa zrušil a uložil mu vo veci znova konať a rozhodnúť.

Ďalej uviedla, že dňa 27.9.2011 podala na tunajšom súde návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala totožného rozhodnutia ako týmto návrhom. Uznesením sp. zn. 11C 204/2011 súd jej návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol a Krajský súd v Prešove toto uznesenie uznesením sp. zn. 18Co 120/2011 potvrdil.

Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že situácia v jej rodine sa od právoplatného rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia zmenila najmä v tom, že psychológom boli jednoznačne zistené príznaky psychického týrania u syna R. a preto jej obavy z narušenia zdravého vývinu maloletých detí preto pretrvávajú a stupňujú sa.

Zo zabezpečeného spisu Okresného riaditeľstva PZ, Odbor kriminálnej polície Vranov nad Topľou číslo ČVS: ORP-371/OVK-VT-2011 súd zistil, že navrhovateľka podala trestné oznámenie dňa 19.9.2011. Uviedla, že spolu s odporcom a deťmi býva v nájomnom byte na L. N. XXX/XX. Problémy v ich manželstve s odporcom začali v roku 2007, keď sa vrátil domov z Írska. Začal veľmi šetriť a ju obviňoval, že s peniazmi plytvá. Mali rozdielny názor na život, na hospodárenie v domácnosti a na výchovu detí. O deti sa nestaral, na ich výživu neprispieval, preto sa súdnou cestou domohla platenia výživného na deti. Toto výživné odporca neplatil a ona následne podala návrh na rozvod manželstva. Vtedy sa všetko ešte zhoršilo. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/75/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.10.2010. Po rozvode podala na súde návrh na zrušenie práva spoločného nájmu na ich byt a rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C/261/2010-34, bolo zrušené právo spoločného nájmu bytu a ona sa stala jeho výlučnou nájomníčkou. Odporcovi týmto rozhodnutím bolo uložené, aby byt vypratal v lehote 15 dní od doby zabezpečenia mu náhradného bytu navrhovateľkou. Vzhľadom na to, že o odporcovi je všeobecne známe, že je neplatičom, nepodarilo sa jej zatiaľ náhradný byt pre odporcu zabezpečiť. Ďalej uviedla, že hlavným problémom je to, že ona s deťmi užíva iba detskú izbu, ktorá im slúži ako kuchyňa, miestnosť na spanie, hranie, učenie a manžel obýva ostatné miestnosti bytu. Uvedený stav zlé znášajú deti. Na záver uviedla, že odporca jej a deťom nič nezakazoval, ničím sa im nikdy nevyhrážal, nikdy im vulgárne nenadával, nikdy ich fyzicky nenapadol, ani sa nevyhrážal bitkou, ublížením na zdraví alebo fyzickou likvidáciou, nakoľko oni medzi sebou vôbec nekomunikujú a snažia sa jeden druhému vyhýbať.

V predmetnom konaní bol vypočutý aj odporca, ktorý uviedol, že problémy medzi ním a navrhovateľkou, vtedy ešte jeho manželkou, začali po jeho návrate z Írska, kde bol za účelom finančného zabezpečenia rodiny. Navrhovateľka míňala zarobené peniaze rýchlo a zbytočne. Taktiež popísal okolnosti ohľadom rozvodu manželstva. Uviedol, že pracuje ako sanitár vo U. W., W.I., že prispieval na domácnosť, musel si platiť odvody, lebo istý čas bol živnostníkom. Nezvyšovala mu na výživné, preto manželka toto vymáhala v exekúcii. Ďalej uviedol, že navrhovateľka mu nezabezpečila náhradné ubytovanie, že nie je pravda, žeby bol neplatičom, k tomu došlo tak, že navrhovateľka na Mestskom bytovom podniku nahlásila, že bude platiť polovicu nájomného, no jemu to neoznámila, tak vznikol dlh, no už ho má vyrovnaný. Ohľadom spoluzítia v predmetnom byte uviedol, že navrhovateľka spolu s deťmi býva v detskej izbe, L. R. s ním spával v spálni, kým ho navrhovateľka nestiahla k sebe, keď sa ho pýtal, prečo za ním niekedy nepríde aspoň sa porozprávať, tak mu povedal, že mu to zakázala mamka, ani dcére nedovolil ísť k nemu, on im nezakazuje, aby chodili po celom byte, ona im to zakazuje a nedovolí, keď prichádza z práce, tak ich rýchlo vtiahne do detskej izby. Môžu užívať aj kuchyňu, aj obývačku a vôbec celý byt, kuchyňu, lenže navrhovateľka vôbec nevarí. Navrhovateľka pobalila všetky jeho veci do igelitových vriec, veci z kuchynskej linky mu podávala do spálne okolo postele, do spálne mu dala aj chladničku a predložil vyšetrovateľovi fotografické snímky z bytu zo dňa 29.6.2011. Ich bezpodielové spoluvlastníctvo zatiaľ nie je vysporiadané. Na záver uviedol, že mu je ľúto detí, syn už má 13 rokov, potrebuje mať svoj kútik, hrať sa na počítači, priviesť si domov kamarátov, no to nie je možné, keď v detskej izbe je aj spálňa aj kuchyňa aj sklad. Uviedol tiež, že alkoholické nápoje požíva len príležitostne, nikdy neprišiel domov pod vplyvom alkoholu a to aj vzhľadom na jeho zamestnanie sanitára, keď ho kedykoľvek môže zavolať do práce k súrnemu prípadu. Nikdy sa navrhovateľke ani deťom nevyhrážal, vulgárne im nenadával, nikoho fyzicky nenapadol, s navrhovateľkou takmer štyri roky nekomunikujú.

Vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 19.10.2011 trestné oznámenie navrhovateľky podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odmietol, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, keď v odôvodnení uznesenia uviedol, že nie je preukázané, žeby konanie odporcu napĺňalo znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou uznesením číslo 1Pn 376/11-5 zo dňa 8.3.2012 vyhovel sťažnosti navrhovateľky proti uzneseniu vyšetrovateľa, toto zrušil ako nezákonné, pretože je predčasné a uložil vyšetrovateľovi, aby vo veci znova konal a rozhodol. V odôvodnení uznesenia uviedol,

že vo veci bude potrebné vykonať znalecké dokazovanie a týmto skúmať u dotknutých osôb príznaky syndrómu týranej osoby.

T. K. S. vo svojej správe zo dňa 11.11.2011 k psychologickému vyšetreniu R. L., W.. XX.X.XXXX uviedla, že osobnosť chlapca je výrazne introvertná, silne neurotická - je úzkostlivý, bojzlivý až depresívny. Je to vytvorený strach a neistota z rodinného prostredia, chlapec má strach z otca, s ktorým žijú v spoločnej domácnosti, u chlapca sa prejavujú príznaky týrania. Vzhľadom na zdravotné problémy je nutné pre ďalší psychický vývin doriešiť rodinné problémy, navrhovateľke doporučila čím skôr doriešiť samostatné bývanie pre seba a deti, aby sa predišlo zhoršovaniu psychického stavu syna.

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom sp. zn. 5C 75/2009 zo dňa 11.3.2010. V návrhu zo dňa 29.4.2009 navrhovateľka uviedla, že síce bývajú s odporcom v spoločnej domácnosti, ale nehospodária spolu, nekomunikujú, neprechovávajú k sebe dôveru. Ú. T., L. U. E. C. U. W. M. vo svojej správe v danom konaní uviedol, že odporca neprejavuje záujem o maloleté deti, či už syna alebo dcéru, nie je nápomocný pri rôznych úkonoch s nimi, ktoré skutočnosť odporca pred kolíznym opatrovníkom poprel, uviedol, že deti ľúbi, prechováva k nim pozitívne city. Kolízny opatrovník uviedol vo svojej správe aj vyjadrenie maloletého R., že väčšinu času trávi s matkou a sestrou, otec o neho neprejavuje záujem. Odporca uviedol, že syn R. s ním odmieta komunikovať a je evidentne manipulovaný matkou, pretože v jej neprítomnosti sa syn správa úplne inak. Kolízny opatrovník styk otca s maloletým synom navrhol upraviť ako neobmedzený a s maloletou L. ako neobmedzený za prítomnosti matky. Mesto Vranov nad Topľou vo svojej správe uviedlo, že podľa odporcu sa navrhovateľka snaží deti izolovať, zatvára sa s nimi v izbe. Odporca proti rozsudku o rozvedení manželstva podal odvolanie. Ako to vyplýva z písomných vyjadrení ako aj ústnych prednesov oboch účastníkov konania už v tom čase prebiehajúceho konania bola situácia taká, že navrhovateľka sa stránila spolu s deťmi odporcu a vyhýbala sa akémukoľvek kontaktu s ním. Uvádza skutočnosť o jeho nezaujme o deti, o prejavoch strachu zo strany maloletej, no nikdy v priebehu celého konania neuviedla, že by došlo k nejakému fyzickému napadnutiu, ale vyhrážaniu.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4C/261/2010-34 zo dňa 22.2.2011 súd zrušil právo spoločného nájmu účastníkov konania k predmetnému bytu a určil, že výlučnou nájomníčkou bytu zostáva navrhovateľka a s tým, že odporca je povinný byt vypratať v lehote 15 dní od zabezpečenia náhradného bytu navrhovateľkou. Navrhovateľka poukazovala na skutočnosť ohľadom ich spolužitia s odporcom v jednom byte, o negatívnom dopade takéhoto bývania na maloleté deti, o tom, že sú obmedzovaní v užívaní bytu, ktoré skutočnosť odporca popieral, no taktiež v tomto konaní neuvádzala skutočnosť ohľadom akéhokoľvek napádania.

Súd ďalej zistil, že je na tunajšom súde vedené aj ďalšie konanie a to konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva navrhovateľky a odporcu a to pod sp. zn. 4C/262/2010, ktoré doposiaľ nie je skončené.

Podľa § 74 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 75 ods. 2 OSP, návrh má okrem náležitosti návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 76 ods. 1 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia.

Podľa § 75b ods. 1 OSP, ak súd rozhodol, že nariadi pojednávanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g), prihliada na poučenie dané policajtom účastníkom konania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 27 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore (ďalej len „Zákona“), ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných osôb, policajt je oprávnený každému prikázať, aby

- a) v nevyhnutne potrebnom čase nevstupoval na určené miesto, ani sa na ňom nezdržiaval,
- b) na nevyhnutne potrebný čas zotrval na určenom mieste.

Podľa § 27a ods. 1, ods. 3 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov policajt je oprávnený vykázať z bytu alebo domu alebo iného priestoru spoločne obývaného s ohrozenou osobou a aj z jeho bezprostredného okolia (ďalej len "spoločné obydlie") osobu, u ktorej možno na základe zistených skutočností očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť ohrozenej osoby, najmä vzhľadom na predchádzajúce takéto útoky; súčasťou vykázania zo spoločného obydlia je aj zákaz vstupu vykázanej osobe do spoločného obydlia počas 48 hodín od vykázania. Policajt je oprávnený vykázať zo spoločného obydlia takúto osobu aj počas jej neprítomnosti. Policajt vyhotoví potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlia, ktoré odovzdá vykázanej osobe a ohrozenej osobe. V potvrdení o vykázaní zo spoločného obydlia policajt uvedie meno, priezvisko, dátum narodenia vykázanej osoby a ohrozenej osoby, priestor, na ktorý sa vykázanie zo spoločného obydlia vzťahuje a čas, kedy policajt osobu zo spoločného obydlia vykázal. Súčasne s vydaním potvrdenia o vykázaní, vykázaná osoba oznámi policajtovi adresu a prípadne telefónne číslo, na ktorom bude zastihnuteľná počas trvania účinkov vykázania, až do vydania rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení. Telefónne číslo poskytne prípadne policajtovi tiež ohrozená osoba. Ak vykázaná osoba alebo ohrozená osoba odmietne potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlia prevziať, policajt túto skutočnosť uvedie v úradnom zázname.

Podľa § 27a ods. 6 citovaného zákona policajt je povinný poučiť ohrozenú osobu o možnosti podať návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa osobitného predpisu a podľa možnosti poskytnúť jej v písomnej forme informácie o organizáciách na pomoc poškodeným, vrátane informácií o službách nimi poskytovaných a poskytnúť kontakt na organizácie poskytujúce pomoc obetiam domáceho násillia.

Inštitút predbežného opatrenia, je inštitútom dočasným, ktorý je priamo viazaný na konanie a rozhodnutie súdu vo veci samej. Zmyslom predbežného opatrenia je rýchla i keď dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. Nariadenie predbežného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ktoré vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná a ak sa neprímeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Jeho účelom je dočasne upraviť pomery účastníkov konania, ktoré by v prípade jeho neexistencie mohlo spôsobiť, že by samotné rozhodnutie vo veci samej stratilo svoj faktický význam. Nie je povinnosťou súdu pred jeho vydaním skúmať, či ku konaniu, ktoré by mohlo ohrozovať prípadnú vykonateľnosť, skutočne dochádza. Preto súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania (§ 75 ods. 6 OSP).

Základným predpokladom pre vydanie predbežného opatrenia je osvedčenie nároku navrhovateľa a preukázanie naliehavosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania alebo osvedčenie takejto skutočnosti, ktorá navodzuje obavu, že by výkon rozhodnutia bol ohrozený. Predbežné opatrenie možno nariadiť pred začatím konania vo veci samej, alebo v priebehu už začatého súdneho konania.

Pri nariadení predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g) OSP musí mať súd za preukázané odôvodnené podozrenie z násillia. Vzhľadom na to, že takéto predbežné opatrenie možno nariadiť iba na návrh, dôkazné bremeno spočíva v navrhovateľovi. Zo strany navrhovateľa je potrebné preukázať existenciu odôvodneného podozrenia z násillia a to predložením relevantných a hodnoverných tvrdení a dôkazov deklarujúcich skutočnosť, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy psychického alebo fyzického násillia. Každé vylúčenie, resp. obmedzenie užívacieho práva k nehnuteľnostiam je zásahom do výkonu vlastníckeho práva a vo svojej podstate predstavuje občianskoprávnou sankciu vo vzťahu k páchatelom násillia. Existencia konkrétneho fyzického či psychického násillia (resp. hrozby týmto násillím) musí byť preto v súdnom konaní náležite preukázaná. Dôkaznú povinnosť v tomto smere má navrhovateľ, voči ktorému násillie či hrozba násillím smeruje a rovnako bude povinný preukázať, že toto konkrétne fyzické či psychické násillie spôsobilo zníženie kvality spoluzitia v spoločnej nehnuteľnosti do tej miery, že spoluzitie sa stalo neznesiteľným. Neznesiteľnosť spoluzitia musí mať značnú intenzitu. Od stupňa vyvinutého fyzického či psychického násillia, resp. hrozby takýmto násillím môže závisieť aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom smere, či súd iba obmedzí užívacie práva k domu alebo bytu, alebo

či osobu páchajúceho násilie fyzické či psychické (resp. hroziaceho takýmto násilím) z užívania domu alebo bytu úplne vylúči.

Navrhovateľ predbežného opatrenia musí mať právny záujem na predbežnom opatrení, musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Nie je možné preskúmať iné, napríklad morálne záujmy na takomto rozhodnutí súdu, prípadne aby nešlo len o záujem týkajúci sa faktického stavu vládnuceho medzi účastníkmi. Obsah takéhoto predbežného opatrenia zásadným spôsobom ovplyvňuje výkon práva odporcu a preto sa k jeho obmedzeniu musí pristupovať nanajvyšš uvažlivo. Z tohto dôvodu by sa v žiadnom prípade nemala prekročiť rozumná a nevyhnutná miera obmedzenia.

Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že navrhovateľka dôvodnosť vydania predbežného opatrenia neosvedčila.

Zo spisov tunajšieho súdu tak ako to už súd konštatoval vyššie vyplynuli len skutočnosti ohľadom napätej situácie v súvislosti s užívaním bytu jednak navrhovateľkou spolu s maloletými deťmi a jednak odporcom, či už v čase pred rozvodom, po rozvode alebo v čase po zrušení práva spoločného nájmu.

Z predložených listinných materiálov, spisov tunajšieho súdu ako aj zo zabezpečeného vyšetrovacieho spisu je nesporné, že daný stav, resp. pomery medzi účastníkmi konania pretrvávajú už dlhšiu dobu. Za rozhodné zobral súd do úvahy skutočnosti uvádzané navrhovateľkou jednak v konaniach o rozvod ako aj o zrušenie práva spoločného nájmu ale najmä pri podávaní trestného oznámenia, kde jednoznačne uviedla, že odporca sa jej ani maloletým deťom nikdy nevyhrážal, nenapádal ich, nič im nezakazoval, ktoré skutočnosti potom vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom potvrdil aj odporca. Navrhovateľka dôvodnosť návrhu opiera o podané trestné oznámenie. Súdu neuviedla a ani z vyšetrovacieho spisu nevyplýva skutočnosť, žeby medzi účastníkmi konania doposiaľ vznikli také konfliktné situácie, ktoré by boli riešené prostredníctvom polície a už vôbec nie postupom podľa § 27a Zákona o Policajnom zbore. Tento záver potvrdzuje aj vykonané preverovanie v rámci trestného stíhania, keď na základe jeho záverov vyšetrovateľ trestné oznámenie navrhovateľky odmietol. Je síce pravdou, že toto uznesenie vyšetrovateľa bolo zrušené, no stalo sa tak len na základe predloženej správy o psychologickom vyšetrení syna účastníkov konania. Súd má za to, že na posúdenie tak závažnej skutočnosti akou je konštatovanie známkov týrania, zvlášť pre trestné konanie, nepostačuje takýto záver psychológa centra pedagogicko - psychologického poradenstva, ale ide o skutočnosti dôležité pre trestné konanie, na posúdenie ktorých sa vyžadujú odborné znalosti na úrovni znaleckého dokazovania a jeho záverov, tak ako to konštatoval aj dozorujúci prokurátor, keď uložil vyšetrovateľovi v ďalšom konaní znaleckým dokazovaním skúmať u dotknutých osôb príznaky syndrómu týranej osoby. Na jednej strane súd nechce nijako spochybníť záver vykonaného psychologického vyšetrovania, no na druhej strane mu nemôže dať väčšiu váhu ako samotné orgány činné v trestnom konaní, ktoré tento záver vyšetrenia nepovažovali za dôvodný pre vznesenie obvinenia, ale len za skutočnosť odôvodňujúcu vykonanie ďalšieho dokazovania a ďalšieho postupu. Je nepochybné, že prostredie a podmienky, za ktorých účastníci konania a ich maloleté deti spoločne užívajú predmetný byt, nie sú vyhovujúce a určite svojim spôsobom zasahujú do ich vzájomných vzťahov ako aj do vzťahov medzi účastníkmi a ich maloletými deťmi. Syn R. je už pritom jednoznačne vo veku, kedy takéto situácie vníma, vyvodzuje si pre seba z tejto situácie závery a možno istým spôsobom aj jednému alebo oboj rodičom pričíta vinu za vzniknutú situáciu, s ktorou je každodenne konfrontovaný, preto len závery riadneho znaleckého vyšetrovania môžu dané skutočnosti ozrejmiť. Zo žiadnych iných skutočností alebo samotného konania odporcu súd nezistil, žeby bolo potrebné návrhu navrhovateľky vyhovieť, preto jej návrh na vydanie predbežného opatrenia vzhľadom na vyššie uvedené zamietol.

V tejto súvislosti je potrebné ešte uviesť, že navrhovateľka ako nájomkyňa predmetného bytu má povinnosť zabezpečiť odporcovi náhradný byt, ktorý by bol potom povinný predmetný byt vypratať a v prípade nesplnenia tejto povinnosti za predpokladu splnenie všetkých zákonných a procesných postupov by sa mohla vypratať domáhať aj v exekučnom konaní.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého by mal odporca, ktorý bol v konaní úspešný právo na náhradu trov konania voči navrhovateľke, ktorá úspešná nebola, avšak nakoľko odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.